

Zadeva C-669/20

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

8. december 2020

Predložitveno sodišče:

Varhoven administrativen sad (Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

10. november 2020

Vlagateljica kasacijske pritožbe:

Veridos GmbH

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Minister za notranje zadeve Republike Bolgarije

Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

Predmet postopka v glavni stvari

Kasacijska pritožba zoper odločbo o uvrstitvi udeležencev razpisa in o oddaji javnega naročila za načrtovanje, gradnjo in upravljanje sistema za izdelavo bolgarskih osebnih dokumentov.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga člena 56 Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65; v nadaljevanju: Direktiva 2014/24) v povezavi z členom 69 te direktive ter člena 38 Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL 2009, L 216, str. 76; v nadaljevanju: Direktiva 2009/81) v povezavi s členom 49 te direktive ter člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) glede obsega

sodnega nadzora o tem, ali gre pri predloženi ponudbi v okviru postopka za oddajo javnega naročila za neobičajno nizko ponudbo.

Vprašanja za predhodno odločanje

Predložitveno sodišče v predhodno odločanje predloži ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 56 Direktive 2014/24 v povezavi s členom 69 te direktive oziroma člen 38 Direktive 2009/81 v povezavi s členom 49 te direktive razlagati tako, da javni naročnik, kadar se iz objektivnih razlogov ne uporabi merila za ocenjevanje neobičajno nizke ponudbe, ki je določeno v nacionalnem zakonu in zaradi neobstoja drugega merila, ki bi ga javni naročnik izbral in vnaprej objavil, ni dolžan preverjati, ali gre za neobičajno nizko ponudbo?

2. Ali je treba člen 56 Direktive 2014/24 v povezavi s členom 69 te direktive oziroma člen 38 Direktive 2009/81 v povezavi s členom 49 te direktive razlagati tako, da je javni naročnik dolžan preverjati, ali gre za neobičajno nizke ponudbe le tedaj, kadar glede neke ponudbe obstoji sum, ali pa je javni naročnik dolžan, da vedno preveri resnost prejetih ponudb, pri čemer to ustrezno utemelji?

3. Ali velja taka zahteva za javnega naročnika, če sta bili v okviru postopka za oddajo naročil prejeti le dve ponudbi?

4. Ali je treba člen 47 Listine razlagati tako, da je ocena javnega naročnika o tem, ali ni nobenega suma glede obstoja neobičajno nizke ponudbe, oziroma njegovo prepričanje, da glede udeleženca javnega razpisa, ki je bil uvrščen na prvo mesto, obstoji resna ponudba, predmet sodnega nadzora?

5. Če je odgovor na predhodno vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 47 Listine razlagati tako, da je javni naročnik v postopku za oddajo naročil, ki ni preveril, ali gre za neobičajno nizko ponudbo, dolžan pojasniti in utemeljiti, zakaj glede na obstoj neobičajno nizke ponudbe, to je glede resnosti ponudbe, ki je bila uvrščena na prvo mesto, ni nobenega suma?“

Zakonodaja in sodna praksa Evropske unije

Predložitveno sodišče navaja te določbe: med drugim uvodni izjavi 90 in 92 ter člen 56(1) in člen 69(1) Direktive 2014/24;

med drugim uvodno izjavo 15, uvodno izjavo 64, člen 38(1) in člen 49(1), prvi stavek, Direktive 2009/81.

Predložitveno sodišče se opira na:

– sodbo z dne 29. marca 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10, EU:C:2012:191, točke 25 in od 27 do 34;

- sodbo z dne 4. julija 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15, EU:T:2017:462, točke od 72 do 75, 80, 81, od 83 do 85 in od 87 do 90;
- sodbo z dne 28. januarja 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13, EU:T:2016:40 (potrjeno s sodbo z dne 19. oktobra 2017, Agriconsulting Europe SA, C-198/16 P, EU:C:2017:784, toki 55 in 71);
- sodbo z dne 18. decembra 2014, Data Medical Service, C-568/13, EU:C:2014:2466, točke od 47 do 50;
- sodbo z dne 4. maja 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338, točka 36;
- sodbo z dne 4. junija 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, točka 53 in
- sodba z dne 20. septembra 2011, Evropaiki Dynamiki, T-461/08, EU:T:2011:494, točka 100.

Predložitveno sodišče med drugim navaja stran 10 sporočila Komisije z naslovom „Smernice o udeležbi ponudnikov in blaga tretje države na trgu javnih naročil EU“ (UL 2019, C 271, str. 43), ki je posvečeno neobičajno nizkim ponudbam.

Nacionalne določbe

Zakon za obshtestvenite porachki (zakon o javnem naročanju)

„Člen 72

Neobičajno ugodne ponudbe

Člen 72(1) Če je ponudba udeleženca javnega razpisa, ki jo je treba oceniti, v zvezi s ceno ali stroški glede istega ocenjevalnega faktorja za več kot 20 odstotkov ugodnejša od povprečja ponudb preostalih udeležencev, javni naročnik zahteva podrobno pisno pojasnilo o tem kako je bila ponudba sestavljena, ki ga je treba vložiti v roku petih dni od prejema poziva.“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Z odločbo št. 5785MP-58/15.08.2019 je namestnik ministra za notranje zadeve Republike Bolgarije uvedel „omejen“ postopek za oddajo naročil, katerega predmet je bilo „Načrtovanje, gradnja in upravljanje sistema za izdelavo bolgarskih osebnih dokumentov generacije 2019“. Objava št. 158-363493 je bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije (2018/S).
- 2 Z odredbo št. 5785MP-106/16.10.2018 je bil ustanovljen pomožni odbor za izvedbo predhodnega izbora kandidatov, preučitev, ocenjevanje in uvrstitev ponudb.

- 3 Z odločbo št. 5785Mbp-40/03.07.2019 so bili po predhodnem izboru objavljeni kandidati, ki so bili pozvani k oddaji ponudb, in sicer družba Veridos GmbH in konzorcij Mühlbauer ID Services GmbH – S&T.
- 4 Po ocenjevanju vloženih ponudb in z odločbo št. 5785-mp-35/29.04.2020 namestnika ministra za notranje zadeve Republike Bolgarije je bilo javno naročilo dodeljeno konzorciju Mühlbauer ID Services GmbH – S&T, na drugo mesto pa je bila uvrščena družba Veridos GmbH.
- 5 Družba Veridos GmbH je pri Komisija za zashtita na konkurentsia (organ, pristojen za konkurencu, Bolgarija) zoper navedeno odločbo št. 5785-mp-35/29.04.2020 namestnika ministra za notranje zadeve Republike Bolgarije vložila pritožbo, s čimer je bil uveden postopek pod opravilno številko K3K-308/2020.
- 6 Z odločbo št. 510 z dne 25. junija 2020 organ, pristojen za konkurencu, ni ugodil pritožbi družbe Veridos GmbH pod opravilno številko K3K-308/2020.
- 7 Dne 13. julija 2020 je družba Veridos GmbH zoper navedeno odločbo organa, pristojnega za konkurencu, vložila kasacijsko pritožbo, s čimer je bil pri Varhoven administrativen sad (vrhovno upravno sodišče, Bolgarija) ob upoštevanju zahtev varovanja tajnih podatkov začel postopek.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 8 Konkretna potreba po sprejetju predhodne odločbe se pokaže v okviru ocenjevanja, ali mora javni naročnik glede na načela prava Unije (preglednost, nediskriminacija in enako obravnavanje) oceniti obstoj neobičajno ugodne ponudbe, da bi zagotovil objektivno primerjavo ponudb in ob resničnih konkurenčnih pogojih določil, katera ponudba je ekonomsko najugodnejša, ne da bi bila neobičajno ugodna na način, ki bi izkrivljal konkurencu.
- 9 Predložitveno sodišče pri določanju pravnega okvira za ta spor upošteva, da vsebuje naročilo elemente, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2014/24; javni naročnik pa je sprejel odločitev in v skladu z Direktivo 2009/81 objavil eno samo naročilo. Identična vsebina in analogna funkcija upoštevni določil obeh direktiv terjata po mnenju predložitvenega sodišča analogno razlago.
- 10 Spor se nanaša le na pristojnost nacionalnega zakonodajalca, da določi merilo za ocenjevanje neobičajno ugodne ponudbe, ki jo je uresničil s sprejetjem člena 72(1) zakona o javnem naročanju. V tem zakonu je določeno merilo za ocenjevanje neobičajno ugodne ponudbe, in sicer zahteva, da je „glede istega faktorja ocenjevanja za 20 odstotkov ugodnejša od povprečja ponudb preostalih udeležencev“. Na ta način zakonodajalec implicitno zahteva, da obstojijo najmanj tri ponudbe, pri čemer se ocenjevanje ponudbe izvede na podlagi povprečja preostalih dveh ponudb.

- 11 Ravno v tej povezavi je treba razumeti tudi odločbo organa, pristojnega za konkurenco, ki je bila v tem sporu izdana na prvi stopnji, da se določbe člena 72(1) nacionalnega zakona o javnem naročanju ne uporabi, saj sta bili v obravnavanem primeru vloženi le dve ponudbi in ni mogoče izračunati povprečja za oceno, ali gre za neobičajno ugodni ponudbi, ki ga je določil zakonodajalec.
- 12 Javni naročnik v postopku v glavni stvari – ministrstvo za notranje zadeve – ni izdelalo in vnaprej objavilo algoritma za ocenjevanje in preučitev, ali gre za neobičajno ugodno ponudbo, tako da mora ta algoritem presojati Varhoven administrativen sod (vrhovno upravno sodišče) v skladu s pravom Unije, če je mogoče upravičeno izhajati iz tega, da vsebujeta člena 56 in 69 Direktive 2014/14 oziroma člena 38 in 49 Direktive 2009/81 dovolj jasno in brezpogojno pravilo ravnanja – dolžnost ocenjevanja.
- 13 V tem smislu in ob upoštevanju konkretnih okoliščin spora je ocenjevanje že od vsega začetka nemogoče, in se ne uporabi zgoraj navedenih določb prava Unije.
- 14 Predložitvenemu sodišču poznana sodna praksa Sodišča in Splošnega sodišča, vključno s postopki za izpodbijanje pravnih aktov organov Unije kot javnih naročnikov, je prikazana v zgoraj navedenih sodbah obravnavanega povzetka. Predložitveno sodišče se sklicuje zlasti na primere, ki so podlaga naslednjih sodb:
- 15 Sodba z dne 29. marca 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10:
 - zakonodajalec Unije je želel od javnega naročnika zahtevati, naj preveri postavke oziroma elemente ponudb, ki so neobičajno nizki, in mu je zato naložil obveznost od kandidatov zahtevati, naj predložijo potrebne utemeljitve, da bi dokazali resnost ponudb (točka 28);
 - člen 55(1) Direktive 2004/18 predpostavlja dolžnost javnega naročnika, da jasno izrazi zahtevo, naslovljeno na zadevne kandidate, da bi jim omogočil, da v celoti in učinkovito utemeljijo resnost svojih ponudb (točka 31).
 - Člen 55 Direktive 2004/18 nikakor ne nasprotuje nacionalni določbi, ki v bistvu določa, da če kandidat predlaga neobičajno nizko ceno, javni naročnik od njega pisno zahteva, naj pojasni predlagano ceno, temveč nalaga, da mora nacionalna zakonodaja v zvezi z javnimi naročili vsebovati tako določbo (točka 33).
- 16 Sodba z dne 4. julija 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15:
 - Vprašanje, ali je bila obveznost obrazložitve spoštovana, je treba načeloma presojati glede na informacije, ki so jih imele tožeče stranke na voljo najpozneje ob vložitvi tožbe. Obrazložitve ni mogoče prvič in naknadno navesti šele pred sodiščem Unije. Sodišče lahko samo v izjemnih okoliščinah upošteva elemente, predložene med postopkom (točka 74).

- Vprašanje neobičajne nizkosti ponudbe je treba presojudati glede na vse postavke ponudbe in glede na zadevno storitev (točka 83).
 - Obveznost naročnika, da preveri resnost ponudbe, izhaja iz predhodnega obstoja dvomov o njeni zanesljivosti, pri čemer je glavni namen te določbe, da se ponudniku omogoči, da ni izključen iz postopka, ne da bi imel možnost obrazložiti vsebino svoje ponudbe, ki se zdi neobičajno nizka. Torej mora komisija za ocenjevanje ponudb zahtevati ustrezne informacije o postavkah ponudbe – preden jo po potrebi zavrne – samo, če obstajajo taki dvomi. Če pa se ponudba ne zdi neobičajno nizka v smislu člena 158(4) izvedbene uredbe, se navedeni člen ne uporabi (točka 85),
 - v prvi fazi mora javni naročnik ugotoviti samo, ali predložene ponudbe vsebujejo indic, ki bi lahko vzbudil sum, da bi te ponudbe lahko bile neobičajno nizke. Tako je zlasti, če je cena, predlagana v oddani ponudbi, bistveno nižja od cene v drugih oddanih ponudbah ali od običajne cene na trgu. Če oddane ponudbe ne vsebujejo takega indica in se torej ne zdijo neobičajno nizke, lahko naročnik nadaljuje ocenjevanje te ponudbe in postopek oddaje naročila (točka 88).
 - Če pa obstajajo indici, ki lahko vzbudijo sum, da bi ponudba lahko bila neobičajno nizka, mora naročnik v drugi fazi preveriti postavke ponudbe, da bi se prepričal, da ta ni neobičajno nizka. Naročnik mora pri tej preučitvi ponudniku navedene ponudbe omogočiti, da pojasni, zakaj meni, da njegova ponudba ni neobičajno nizka (točka 89).
- 17 Sodba z dne 28. januarja 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13:
- Naročnik mora pri preučitvi neobičajne nizkosti ponudbe upoštevati tudi vse upoštevne elemente v zvezi z zadevno storitvijo (točka 55),
 - obstoj učinkovite kontradiktorne razprave med naročnikom in ponudnikom v primernem trenutku v postopku pregleda ponudb, zato da bi ponudnik lahko dokazal, da je njegova ponudba resna, pomeni temeljno zahtevo na področju oddaje javnih naročil (točka 71).
- 18 Sodba z dne 18. decembra 2014, Data Medical Service, C-568/13:
- Države članice in zlasti naročniki lahko določijo način izračuna praga „neobičajno nizke ponudbe“ (točka 49),
 - neobičajno nizkost ponudbe je treba presojudati „glede na storitev“. Tako lahko naročnik upošteva vse upoštevne elemente v zvezi z zadevno storitvijo (točka 50).
- 19 Sodba z dne 4. maja 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338:

- Za vse ponudnike veljajo enaki pogoji v zvezi s temi ponudbami; vsi pogoji in pravila postopka oddaje javnega naročila morajo biti v obvestilu o javnem naročilu ali specifikaciji navedeni jasno, natančno in nedvoumno, da lahko vsi ponudniki natančno razumejo njihov pomen in jih lahko enako razlagajo ter lahko tudi naročnik preveri, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo merilom, ki veljajo za zadevno javno naročilo (točka 36).
- 20 Predložitveno sodišče navaja, da naj bi Komisija v Smernicah o udeležbi ponudnikov in blaga tretje države na trgu javnih naročil EU navedla, da lahko države članice same določijo nacionalna pravila ali metode, ki se uporabijo za prepoznavanje ponudb, za katere obstaja sum, da so neobičajno nizke, dokler so ta pravila objektivna in nediskriminatorna. Prav tako lahko javni naročniki, kadar v nacionalnem pravu metoda ni določena, sami uvedejo pregledne in nediskriminatorne metode. Komisija je tudi opozorila, da se ponudbe lahko zdijo neobičajno nizke glede na katerega koli od pomembnih parametrov in meril za oddajo. To lahko velja na primer, če razmerje med ponujeno kakovostjo in ceno vzbuja dvome. Iz tega sporočila je razvidno, da je javni naročnik pravno zavezan zahtevati pojasnilo o ponujeni ceni.
- 21 V nadaljevanju je prikazano v katere smeri gredo preudarki predložitvenega sodišča glede odločitve o sporu in možni odgovori na postavljena vprašanja za predhodno odločanje.
- 22 V skladu z načelom, ki je določeno v bolgarskem Administrativno-protsesualen kodeks (zakonik o upravnem postopku), pomeni pomanjkljiva obrazložitev glede ključnega ravnanja upravnega organa kršitev postopka v upravnem aktu, ki je v nasprotju s tem, da se zadevni osebi omogoči obramba njenih pravic in interesov, in nasprotuje učinkovitemu sodnemu nadzoru. Temu ustrezno sta Sodišče in Splošno sodišče v zvezi z ravnanjem organov Unije opozorili na obstoj primerljivih načel (sodbi z dne 4. junija 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, točka 53, in z dne 20. septembra 2011, Evropski Dynamiki, T-461/08, EU:T:2011:494, točka 100).
- 23 Glede na dejansko stanje v obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da nacionalni naročnik ne razpolaga z nobenim drugim merilom za ocenjevanje kot tistim iz člena 72 nacionalnega zakona o javnem naročanju (ZOP).
- 24 Pojem „povprečje“ v smislu člena 72(1) nacionalnega zakona o javnem naročanju je pojem, ki ga pravo Unije ne uporablja kot merilo. Nacionalni zakonodajalec ga je uvedel samostojno in naj bi kot podredno merilo pojasnjeval pojem prava Unije „neobičajno nizka ponudba“. Na ta način je nacionalni zakonodajalec zlasti implicitno uvedel zahtevo glede obstoja treh ponudb.
- 25 Člen 56 Direktive 2014/24 oziroma člen 38 Direktive 2009/81 pa pomeni pravno načelo, ki zahteva dodatno pojasnjevanje, kako in na kakšen način pride do izraza in kateri pogoji morajo biti izpolnjeni za dopustno odstopanje od načela ali za njegovo neuporabo.

- 26 V členu 69 Direktive 2014/24 je uporabljen pojem „neobičajno nizka ponudba“, besedilo člena 49 Direktive 2009/81 se glasi „neobičajno nizke ponudbe“, kar implicira diskrecijsko pravico pri izbiri meril ocenjevanja, pa naj bo to na ravni zakonodajalca ali pa zadevnega javnega naročnika, če je merilo objektivno in je vnaprej objavljeno. Nacionalni zakon o javnem naročanju pa ustvarja vezano odločanje s tem, ko pojem „neobičajno nizka ponudba“ veže na merilo „povprečja ponudb“ in s tem implicitno tudi na zahtevo po treh ponudbah, pri čemer na tak način postavlja vprašanje, če ne omejuje ali pomembno zameji možnost doseganja zapovedi in cilja Direktive.
- 27 Četudi imata člen 56 Direktive 2014/24 oziroma člen 38 Direktive 2009/81 značaj pravnega načela, pa vzporedno iz besedila člena 69 Direktive 2014/24 oziroma člena 49 Direktive 2009/81 izhaja, da postane ocenjevanje, ali gre za neobičajno nizko ponudbo, obvezno, ko so ponudbe neobičajno nizke oziroma se izkažejo za neobičajno nizke. Na ta način sestavljeno besedilo zahteva razlago o tem, ali je to ocenjevanje subjektivna možnost ali pa je vedno objektivnega značaja in ga je treba, ker ima lastnost načela, obrazložiti v odločbi javnega naročnika o uvrstitvi udeležencev.
- 28 Zato je treba z razlago razjasniti, ali je mogoče to zahtevo uporabiti le tedaj, ko namerava javni naročnik zavrnil neobičajno nizko ponudbo, ali pa je ta za pravilni potek postopka ocenjevanja, ali gre za neobičajno nizko ponudbo, pomembna in kot taka vedno velja. To je pomembno še posebej z vidika obravnavanega primera, ko sta bili prejeti le dve ponudbi in se glavni ugovor udeleženca, ki je bi uvrščen na drugo mesto glasi, da gre za neobičajno nizko ponudbo.
- 29 Ali mora javni naročnik v nasprotnem primeru, ko ni opravil ocenjevanja, ali gre za neobičajno nizko ponudbo, kar predpostavlja domnevo, da ne obstoji sum, v svoji odločbi o uvrstitvi kandidatov obrazložiti, zakaj glede ponudbe, ki je bila uvrščena na prvo mesto, ne obstoji sum glede obstoja neobičajno nizke ponudbe? To pomeni, zakaj šteje vložene ponudbe v skladu s členom 69 Direktive 2014/24 oziroma v skladu s členom 49 Direktive 2009/81 kot resne, tako da je lahko domneva, da ne obstoji noben sum, predmet sodnega nadzora?
- 30 Zaradi obstoja zakonsko določenega merila, ki pa praktično ni uporabno in neobstoja drugega vnaprej objavljenega merila za ugotavljanje neobičajno nizkih ponudb se postavi vprašanje, ali javni naročnik ni dolžan izpolniti zahteve, da oceni, ali gre za neobičajno nizko ponudbo, čeprav je Sodišče v svoji sodni praksi izrecno odločilo, da se mora javni naročnik prepričati, da so oddane ponudbe resne.
- 31 Ali mora javni naročnik posledično vedno navesti obrazložitev glede obstoja neobičajno nizke ponudbe, ali pa lahko svojo odločitev o uvrstitvi kandidatov brani šele v okviru postopka, v katerem se njegovo odločbo pred sodiščem izpodbija, tudi v obliki vsebinskih trditev, ki jih mora presoјati sodišče? To vprašanje je treba preučiti z vidika sodne prakse Sodišča Evropske Unije, ki je

stalno zastopala stališče, da je mogoče v okviru postopka o izpodbijanju pravnega akta le v izrednih primerih podati obrazložitev.

- 32 Tako neobstoj opredelitve pojma „neobičajno nizka ponudba“ v Direktivi v povezavi z normativno uporabljenim pojmom „so/izkaže“, ki se nanaša na ponudbe udeležencev, ustvari predpostavko, da različni javni naročniki znotraj Evropske Unije različno obravnavajo gospodarske udeležence.
- 33 Ker pomeni obstoj „dvoma“ notranji, subjektivni element, ki je del kognitivno-analitične dejavnosti javnega naročnika ali pomožnega organa za razpis javnega naročila, se predložitveno sodišče sprašuje, ali mora javni naročnik pravilno utemeljiti neobstoj dvoma v resnost ponudbe, tako da je ta lahko predmet sodnega nadzora.
- 34 Kot izhaja iz njegove vsebine, se člen 69 Direktive 2014/24 oziroma člen 49 Direktive 2009/81 nanaša na javnega naročnika in mu v določenih okoliščinah nalaga konkretne dolžnosti. V nasprotju s tem pa gre pri členu 56 Direktive 2014/24 oziroma členu 38 Direktive 2009/81 za določbo s ciljem varstva, kar pomeni, da naj se z njo zagotovi zakonitost pri izvedbi postopka za oddajo naročil. Načeloma in v prvi vrsti mora namreč javni naročnik skrbeti za zakonitost v smislu Direktive.
- 35 Zahteva po učinkovitem sodnem nadzoru pa predpostavlja, da lahko stranke vse pomembne vidike postopka pravilno izpodbijajo in da jih lahko sodišče oceni in preizkusi.
- 36 Obratno bi morali izhajati iz tega, da neobstoj dvoma v resnost določene ponudbe pomeni domnevo, ki je ni mogoče ovreči, in ki je implicitno vsebovana v odločitvi javnega naročnika za nekoga, ki mu dodeli javno naročilo, ne da bi bila glede tega potrebna obrazložitev in utemeljitev pravnega akta, in ne da bi bilo to mogoče v poznejšem sodnem nadzoru ovreči. Vendar tak odgovor ne izhaja kategorično iz določil Direktive in sodne prakse Sodišča.
- 37 Odgovori na zgoraj povzeta vprašanja jasno ne izhajajo iz pravne podlage prava Unije, ki jo je treba uporabiti. Zaradi neobstoja sodne prakse Sodišča Evropske Unije glede podobnega primera predložitveno sodišče Sodišču predloži v predhodno odločanje zgoraj navedena vprašanja.